

T R Á N G S Ĩ H È, PHẠM NGỌC LỰ !

(trích từ FB Sony Hoang (HXS))

Tôi chưa hề gặp Phạm Ngọc Lự. Nhưng quý trọng người thi sĩ ấy : con người, tài năng, nhân cách. Và khí phách. Khí phách với cuộc đời và những kẻ bội bạc vô ơn, những bằng hữu một thời đã bán linh hồn cho quỷ!

Tôi đọc Lự từ những ngày đầu của tâm thức văn nghệ trẻ dần thân, trên Văn, và những diễn đàn khác. Mấy chục năm sau mới nối kết với thi sĩ qua tin tức của một người bạn chung. Thơ văn Phạm Ngọc Lự buốt xoáy tâm hồn. Một kẻ sĩ, tráng sĩ bất phùng thời. Hỡi ơi những tài năng khó trụ lâu với đời. Thôi thì "thác là thể phách, còn là tinh anh (Kiều).

MAI SAU CHẴNG CÓ GÌ NHIỀU

[tặng bạn Phạm Ngọc Lự]

Giải trừ phiền muộn trong ta
thưa em yên ắng là nhà biệt giam
chút bình yên mặc cả. thắm
là mưa đậm tiếng trên bầm dập. nghe
cuồng si nổi chẳng đặng về
thì xin cây đứng bên lề cỏ sớ
hai bàn tay mỏng vin thơ
thịt xương 1 bó cơ đồ 1 ôm
lá thuyền con. ngực sóng chồm
trắng nghê đã chết giữa hồn ly tao
cười em còn hững má đào
mà trong hương gió nghe sao buồn buồn
vai kề má tựa còn thương
hay chiều lạc bóng trăm đường quạ kêu
mai sau chẳng có gì nhiều
xin em cầm cố một liều đan tâm

Uống đi ta mấy đổi. nằm
bóng dương tịch mịch và trăm năm dài
con nước tuyền. đợt nắng phai
mùa chiêm ảo vọng rơi ngoài hư không
biết vẫn còn ở thương mong
cầm em như chút tắc lòng quạnh hiu
biết làm sao nhấn lại chiều
gió mù biên cảnh đã theo về đời
vết cắt này chia em. nơi
mờ mờ nhân dạng buổi người chưa đau
ta nay phố thị buồn rầu
quán xiêu hồn tạt mấy cầu thu mưa
thôi về quan ngại đồ đưa
chuyến đời lưu viễn nghìn xưa đắm cùng

H O À N G X U Â N S Ơ N

14/4/07